

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De morte Clementiae sanctimonialis Niuelliae, circa cuius corpus inuenti
sunt nouem circuli ferrei, cap. 28.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

Adueniente tempore vocationis eius, dominum En-
fidum Decanum sancti Andreæ, cuius vita in di-
stinctione sexta cap. 5. descripsi, vocauit, confessione
fecit, vitam reuelauit: cui ille in virtute sanctæ obe-
dientiæ præcepit, ut circulum sineret deponi, quod &
fecit; sicque eo defuncto, mulier post paucos dies cœ-
pit infirmari: & quia timuit quod sacerdoti accide-
rat, secretum suum prodere noluit, cuius virtutē Deus
non sinebat esse occultam. In hora verò qua expira-
vit, vinculum eius dirupit, cumque fines ligaturæ il-
lius ferreae, tunicam, in qua moriebatur, ex utroque
lateraliter suspenderent, multæ matronæ, feminæ sanctæ
exitum præstolantes, postquam rem cognoverunt, de
tanto miraculo Deum glorificauerunt. Hæc mihi re-
lata sunt à filia sororis predicti sacerdotis. Vincula
ista reuocant mihi ad memoriam, mortem cuiusdam
sanctimonialis pretiosam.

CAPUT XXVIII.

IN Brabantia apud Niuelliam, monasterium san-
ctæ Gertrudis virginis, puella quædam nobilis
exitit, Clementia nomine: hæc cum suadente
diabolo lapsum carnis incurritset, tunicam innocen-
tiæ, quam polluerat, quotidianis lachrymis mundare
satagebat: sic dedita erat operibus misericordiæ, ut
omnes suos redditus pauperibus erogando, nihil pe-
nè sibi retineret. Tempore quodā circa hyemis prin-
cipium, cum ferè nuda esset, nimisque egeret, sedens
iuxta altare sanctæ Gertrudis, sic orauit: O dulcissi-
ma Domina, quomodo tibi seruam in hyeme hac, cū
nihil habeam? Eadem hora superueniens quidam
peregrinus, cum ad memoriam iam dictæ virginis
orasset, quinque solidos in sinum Clementiæ jactauit,
& abiit. Hoc quasi pro miraculo ipsa Wigero mona-
cho Vilariensi retulit, & ipse mihi. Cum autem mo-
rereetur, inuenti sunt circa corpus eius nouem circuli
ferrei. APOLLONIVS: Mirabilia operatur Deus in sexu
fragili. CAESARIVS: Licet propositi mei sit in hac
distinctione tantum tractare de morientibus, refe-
ram tibi tamē, per occasionem huius sanctimonialis,

Vv 2

for

fortem pœnitentiam alterius cuiusdam mulieris;

CAPVR XXX X.

NOn est diu quod virgo quædam Leodiensis, Osilia nomine, cui cuidam nuperat Métenſi, quo mortuo, quia pulchra erat valde, canonicus quidam Leodiensis illam duxit, in tantum eam amans, ut per clausuram ab humanis aspectibus eam remoueret. Post cuius mortem, illa de peccatis suis dolens, iuxta ecclesiam sancti Seuerini se reclusit, ubi ex nimia cōtritione sape lachrymas sanguineas profudit: insuper & vinculis ferreis se ligari fecit, cum quibus cùm sterillet in oratione, omnia dirupta sunt. Timēs verò eadem vincula Deo non esse accepta, secundò ligata est; quod cùm confessā fuisse Abbatii sancti Læberti, dolentē consolans, ait: Qui dixit Mariæ Magdalena; Dimissa sunt tibi peccata tua, ipse vincula disrupta tua, sicque consolata est. APOLLONIVS: Si qua residua sunt de morte justorum, ut explicitur oro. CAESARIVS: Quædam tibi adhuc de his referam, in quibus consoleris simul & terreas.

CAPVR XXX.

Ante hoc quadrienniū Gerbrandus Abbas Claricampi in Frisia, cum Abbatie nostro de capitulo rediens generali, in via infirmari cœpit, ita ut cum maximo labore Foniacum perueniret: ibique diem clausit extremum. In ipsa die mortis eius, sanctimonialis quædam de Sion, quæ domus est ordinis nostri pertinens ad Clarum-campum, facta in mētis excessu, vedit animam eius ab angelis in cælum deferi: expressit etiam domum & locum sepulturæ eius, necnon & habitum, in quo sepultus est. Vedit insuper successor eius Iuoni duos dari baculos, scilicet virgas pastorales, ex quibus primam abjecit, alteram retinuit. Idem Iuo Prior fuerat in Claro-campo, de quo assumpitus est in Abbatem sancti Bernardi: deinde post breue tempus mortuo prædicto Gerbrando, qui fuerat grandæus, & justus, & disciplinatus, idem Iuo, Abbatie meo præsente, necnon & me, factus est Abbas Claricampi: sicq; secundū quod de illo preosten-

Lucas 7.